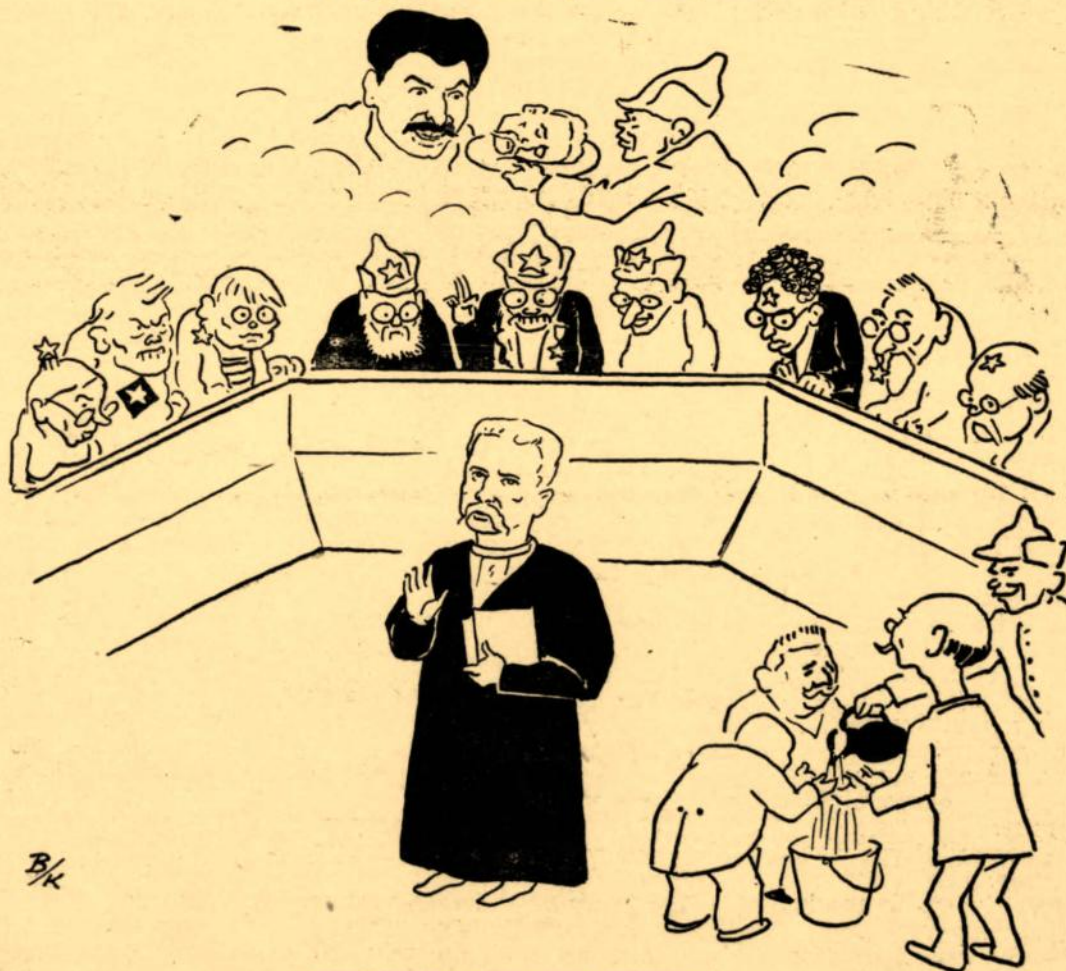

Ретях

ЖУРНАЛ САТИРИ ТА ГУМОРУ

До суду на Ефремовом.

«Тому і в часі голосовання при резолюції справі акад. Ефремова і тов. підписані не взяли ніякої участі». К. Студинський, В. Щурат, Ф. Колесса. (Діло ч. 230, Львів).

B/K

Одних одуть а другі руки умивають.

25 років історії України в нашій фільмі.

1905—8 рр.

Ура. Революція!
Є конституція.
Є резолюція:
«Геть антимонії —
Без автономії
Ми хиба нація»?..
«Сиск»... Провокація.
«Дум» махінація.
«Ілюмінація».
Експропріація.
Кооперація.

Гострі репресії,
Настрій депресії.

1914—16 рр.

«До бою! — овації,
Маніфестації,
Ілюмінації,
Мобілізації,
Кров — операції,
Втрати для нації»...
Знову репресії,
Настрій депресії.

1917 р.

Знов революція.
Є резолюція:
«Геть конституцію —
Ми вже є нація,
Нам федерація»...
Свої: демонстрації,

Експропріації,
І провокації.
Пертурбація.
Большевізація...

Гострі репресії,
Настрій депресії.

1918 р.

Германізація.
Знову ми нація.
От махінація —
Гетманізація.
Русифікація...

Нові репресії,
Настрій депресії.

1919 р.

Знов революція.
Є резолюція:
«В бій всі!» — овація.
Маніфестація.
Большевізація...
Евакуація...

Настрій депресії,
Гострі репресії,

1920—21 рр.

Евакуація.
Та інтернація.
Кислі сентенції.
Клич інтервенції,
Значні субвенції.
Сильні тенденції —
Репатріації.
«Сиск» — провокації.

В дома репресії,
Настрій депресії.

1930 р.

Крах інтервенції,
Малі субвенції.
Жах імпотенції...
Інтелігенції...

В дома репресії,
Настрій депресії.

Чмель.

— о —

Узурпація.

Ще немовлям я повставав
Супроти узурпації:
Рештував, як груди ссав —
«Хто матерям те право дав
Нас годувати? Нема в цім рації!»

А виріє трохи — нестерпів
Другої узурпації:
Ще узурпація батьків,
Старих людей, учителів, —
«К чортам розумні їх нотації!»
Тепер же кидають у шал

Вже інші узурпації:
Чому не я, а той «нахал»,
Знайшов рятунок і причал
Для мене в еміграції?

Та врешті виїде на морс, —
Синю ці узурпації!

А засіб добрий в мене є
(Ще вже шитоме, це своє)
Донеси й провокації!

Хрім.

— о —

Суворени.

(Трагікомедія в 1-й дії).

Саля другорядної реставрації в Празі.

Перший директор (потираючи руки):

— І ось, голубчику, прийшла ідейка ця

Так несподівано... Ну ніби з неба...
Зайшов колись до міністерства я.

Сиджу тихесенько на кріслі в
предпокою.

А ходять там знакомі колом люде.
Я там, як свій... Всі від міністра до

На поздоровлення головкою кивнуть
А деколи і руку дати зволють...

Ось тут до мене він підходить
І каже — «пане директор»...

Ви чуєте — так і казав він —
«директоре»...

Другий директор:

— О це поважно, коли міністр казав...
Перший директор:

— Та не міністр... Курер. Не важно,
Скрізь треба приятелів мати...

Так каже він — «Ви, пане директоре,
Поважні справи маєте до нас?»

«Чи треба Вам урядника побачить
Чи ми то залагодим самі?»

«Та от, кажу, один тут пружказ маю»...

«Хотів просити — коли можна»...

А він і каже — «Все дурниці...

Приїде тут Шановал, чи інші,

Всі мають справи до міністра.

А ви все пружказ!» тут ідейка

Ця і зявилася в голові...

Назвав «директором»... «поважні

справи» — це натяки,

Що ґрунт сприятливий я маю.

Широку акцію почати — і маю

І от, порадившись з Вами, ми

почнемо...

Другий директор:

Антін Гавриличу, я завжди говорив.

Що маєте в собі Ви щось такого

Вд Метерніха, Бісмарка чи

Талейрана...

«Дуняша» вічно говорила —

«спритний».

Розумний до холери... той доведе»...

Перший директор:

— Голубчику... та я мала людина.

Але коли цілий Вкраїни нарід

Мене «почтив» довіррям всім своїм.

Коли не було ліпших — робити мушу.

Третій директор (входить):

Пошана Вам, панове директори!

Перший директор:

Голубчику! професор! як ми раді...

Тепер зібралися вже всі.

Другий директор:

Де всі... А Винниченко, а диктатор?

Третій директор:

Хотілиб Ви це тут небіжчика

Петлюру!

Перший директор:

Та Винниченко робить «Соняшну

машину» —

Ну а диктатора... незручно ніби

якось...

Досить і трьох... так щож приступим...

(Урочисто) Панове директори!.. Ми

знову починаєм

Свою державную діяльність...

Ілян маю я... дістати підпертя

Держав цілого світу, Америки,

Європи...

Ну і субвенції постійні. Ми уряд

складемо.

І владу, що узурпаторами була

У нас неправно відібрана.

Повернемо в законні наші руки...

(Третій директор, крадучись вихо-

дить до шинку).

II.

Сьогодні з містером Доу
Ми, по звичаю туристів,
Цілу оглянули Москву —
Нових столицю утопістів.

Коли у авті-пачеб птиці,
Супроводжені товмачами,
Ми пролітали по столиці
Був парід зацікавлен нами.

За автом пачови поспішав
Гостей заморських привітати
Він поодороження кричав,
І сноминав чомуєсто... мати.

(Товмач пізніше нам казав:
«Наш парід висловляв бажання,
Щоб уряд ваш нам гроші дав —
А «мать» це наше привітання»...)

Москва не Лондон. — Пів-Европа.
Столиця руських і татар.

Читали ми ще у Езона

Про «водку», «кнут» і «самовар»...

Ллойд Джорж — відомий ліберал
Оповідав нам всім з трибуни,
Як славний Харків генерал
Розбив в Орлі війська комуні...

Москва модерно виглядає
І не булоб там тьми церквів,
Нам європеїцям пагадає
Вона Софію або Львів...

«Совлада» приятель культури:
Університет, чека, музеї,
Кремлю пові величні мури —
Її все праця та ідеї...

Та влада — МН... своїх ми
диндломатів

Розішлемо по всіх країнах,
Я маю вже готовий апарат —
Барон Раан поїде до угорців,
Відвідає він в Римі Мусоліні
І обміркує з ним союз зацінний...
Німеччині шлемо ми ультиматум,
Щоб скарби наші повернула...
(за дверима пачи вигуки).

Ми створимо й армію... Рутенко
Нехай її вже стане командантом —
І ранг фельдмаршала дістане.
Полковник Мелен — шефом штабу.
До них додати Мницака і всі вони
Дадуть собі пораду...
(вигуки за дверима збільнюються,
вони відчиняються і зивляється третій директор — пачий).

Третій директор:

Я хто? Я — суверен, а ти... свин-ня...
Цілуй «мерзавець» директорську

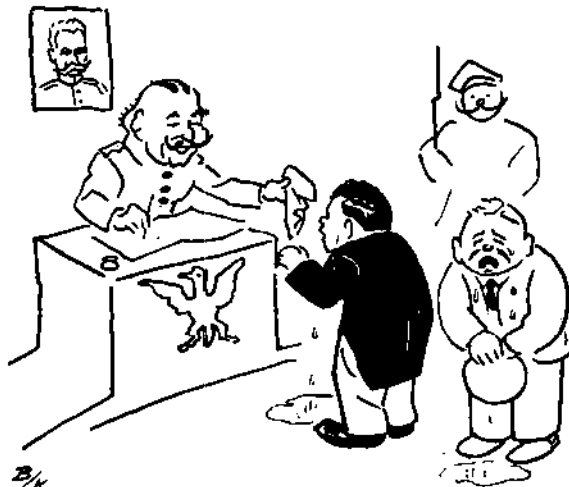
руку!

Я ще воскресну... Аджантом його
призначу

Своїй особі... тебеж — ні!

Я суверен... Цілуй «мерзавець» руку...
(Занавіє).

Гайдамака.

Комісар поліції до арештованого демонстранта (студ. II р. прав): Nie placz dziecko, jakoś to będzie... Lepiej zrobić tak, jak pański kolega, który na konfrontacji z drugim wma- wiał w niego, że widział go między demonstrantami.

Але нас трохи здивувало,
Як всі одягнуті були:
Воло все ніби винадало,
Що уніформу завели.

Чоботи, «кеші», одяг той
Старий, подертий — всі носили...
Це одяг їх «сая Толстай»...
Як товмачі нам поясвили,

«Вей пачі складаи та вранниці
Перевантажені товаром —
А парід каже: це дурниці —
Його не хоче він і даром».

Пізніше знову запитав
У товмача про щось я тричі,
Але він так вже нам набрехав,
Що зачпив я вічі...

Фенкетом привитала нас
Московська влада урочистим.
А завтра... завтра на Кавказ
Летим експресом «осьбнетим».

Лик.

Демонстрації...

У Київі більшовики заарештували
рід видатних українських професо-
рів.

На вічу націоналістів у Львові:

— «Читали?»

— «Читали!»

— «Ну, що маємо робити?» — і...
був здемольований радянський кон-
сулят у Львові...

Члени групи А. Лівичького в Кре-
зо, спалили літературу філії органі-
зації націоналістів.

Дізнався про події в Крезі біль-
шовицький консул у Львові. Скли-
кав «своїх» людей.

— «Читали?»

— «Читали!»

— «Ось і дурні, коли дозволили
нетлорівцям, замість себе, на фаши-
стах метитися». Лишив їм чергові
порції їкри і надіслав «крезовсько-
му лицареві» орден червоного пра-
пору з написом — «Оборонцям чер-
воного гонору».

Жиди в народніх приказках.

Дере коза лозу, вовк — козу, вов-
ка — мужик, мужика — жид, жи-
да — пач, пача — юрист, а юриста
— чортів триста...

«На тобі гріш, кули рака, звари
та кашку айж, а рака продай та мспі
гроші віддай» — каже жид своему
робітничкові.

В СССР.

— «Знову не маємо грошей. Деб
їх тепер дістати, коли всі вже в по-
зиках відмовляють?»

— «Ну, так можемо друкувати
червінці, далі».

— «Легко балагати, товаришу!.. А
знаєте Ви який дорогий сьогодні
папір?».

— 0 —

Не-прижмуреним оком.

По замовленню ПРУНістів
(«Триауб» каже «абсурдастів»)
Є тепер вже в нас готова
Фотографія групова...

Але-ша! Замкніть двері —
Бо зняті всі в «натюрелі»!

1. К. Оновалець — комбатантом
Був відомим командантом
Стрільців славних Січових.
Він водив до бою їх
На комуно, на гетьманів.
А чомусь... не отаманів?
Но вломив чогось він муру,
Зголосивши диктатуру
Всупереч всім тим антантам —

Строгим мушу бути критиком.
Був він славним командантом,
І ні трошечки політиком...

Бій скінчився... Срілці «змились»...
Повмирили. Поженились.
Опинилися «в докторях»,
На чужині, по таборах...
Всі не роблять нічого.
Коновалець, глянь, в УВО
Рве «устої» полякам,
А чомусь не москалям,
І чомусь не комуністам?

Строгим мушу бути критиком.

Був він добрим терористом
І слабим ще був політиком...

Лютень... Відень... Провід новий...
Головою наш знайомий.
Диктатура — принцип влади.
А на ділі — все наради...
Ніби нації основи
Розбудує саме слово.
Ніби роблять революції
Програмові резолюції.
І не буду я педантом,

Але мушу бути критиком.
Треба бути й командантом,
Наколи вже є політиком...

2. М. Сібіб. Орський референт
Зробить Вам в один момент
Безліч різних комбінацій
ОУН організацій...
Вийме просто він з портфелю
Членів з Бреста та Марселю,
Філядельфі та Карсу,
І з Юпітера та Мару...

Філії нових безліч... Тьма!
Ну а членів? Чорт їх ма!..

Повний завжди оптимізму
Він не зносить критицизму
І, працюючи до ночи,
Сам за всіх роботи хоче.
Він людську натуру знає
Всім охоче обіцяє:

Тим Америку, Канаду,
Цим у Проводі посаду...

Обіцянок тих вже тьма...
А на ділі... Чорт все ма!

3. Це не гай, не ліс, не нива...
Це папери без кінця
І сторчат з того архіву
Окуляри М. Артинця...
Протоколи, листування,
Терористика, го... го... го,

«Розбудов» корегування —
Приведе все до того,
Що втопиться враз з бідою
М. Артинця в них головою...

4. Дух палкий Саванороли...
Міркування та розмови
Про святий ідеалізм
І субстанцій прагматизм,
Про абстракції, принади,
Інтегральності, засади,

Всі промови від «пян-а»
Ось вам знимка В. Ассіяна!

5. Постать з виглядом Христа,
Що зняли лише з хреста,
Чи офіри інквізиції...
Сталі лицарські традиції...
Думки часом абсурдові...
Революція без крові...

Дандрівський і в сутичках
Завжди в білих рукавичках.

Кругом світу.

Від редакції. Бажаючи за-
знайомити своїх читачів з по-
літичними подіями і взагалі з
життям цілого культурного (я
некультурного) світу, редакція
запросила до співпраці в «Ре-
нях-у» відомого політика та
вченого проф. Лекоста, ректо-
ра Гумористично-сатиричної
Академії в Вільсоа.

Минулий рік і початок сучасного
відзначаються великою кількістю
різних конференцій, віздів, нарад що
свідчать про значний розвиток гово-
рильного апарату у людства після сві-
тової війни. Збираються великі, малі,
і зовсім малесенькі антанті і говорять
без кінця. Але цікаво, що всі ці ро-
змови мають однакову тему — «одно
з двох — даймо гроші», що, на мій
погляд свідчить про поступову «аме-
риканізацію» Європи. Особливо да-
леко ця «американізація» посуну-
лась на Сході в ССОР. Там не лише
переводять всі можливі грошеві опе-
рації, але й просто друкують «само-
гонним» способом американські сто-
долярівки...

Розабробня — це друга тема су-
часних міжнародних розмов... Стра-
хиття світової війни ще так сильно в
пам'яті людства, що всі політики і
ціла преса рішучо поборюють всяку
думку про можливість нової війни,

і пам'ятаючи стару римську приказ-
ку — «коли бажавш миру — готуй-
ся до війни», готуються до неї всіма
засобами... Виключення робить зно-
ву Схід, де вже дванадцять років то-
му все перевернулося до гори нога-
ми. Там в ССОР не стільки готують-
ся до війни, скільки про неї кричать.
Може вониб і готувалися, але... є не-
безпека, що молоде громадянство мо-
лодої соціалістичної республіки не
вмітиме як слід орудувати зброєю і
рушниця можуть почати гаяти про-
сто назад, по «командірах»... Усяке
буває...

По окремих державах є такі до-
сить цікавого.

В Англії, як відомо з часописів, є
у влади робітничий кабінет. Вороги
цієї влади нарікають, що вона ніби
не була в стані подолати безробіття,
котре цілий післявійськовий час тя-
жить над країною. Після довгого сту-
діювання ми мусимо признати, що
це просто наклеп на Мекдональда —
бо, признавши Радвладу і прийнявши
в Лондоні її дипломатів, він був
примушений збільшити на 100%
кількість поліції. Деж там безробіт-
тя? Навпаки поліція перевантажена
працею.

У Франції політичні зносини з
ССОР переводяться тільки... судами,
що деколи не дуже сприятливі не
лише для «радидипломатів» але й

для «радвлади». Саме цікаве, що
«радидипломати», котрі дуже задир-
куваті при розмовах дипломатично-
політичних, при судових мовчать,
ніби всі ці розмови їх зовсім не об-
ходять... Дехто пояснює це тим, що
наколиб у справу вмішалась полі-
ція, то по віддруку пальців вонаб
легко встановила зовсім недипломатичне
походження пролетарського
дипломата... І з під циліндру пана
радника виявилась присутнім зло-
дійська щика «Мітьки Косога».

Німеччина. От і тяжко щонебудь
валесно казати про цю країну. На-
гадає вона нам жебрака, що зустрі-
пете в темній куті столиці, і від ко-
трого не знаєте чого й чекати. Чи
руку протягне за двома фенігами,
чи протягне бравнінг і ввічливо по-
прохав вас обрати середне поміж га-
манцем та життям. Одне можна ка-
зати, що в галузі «мельодраматич-
ній» німці після війни зробилися не
якимибудь фахівцями — зокрема
лялькового театру. Потягни за репа-
рації — зараз комунізм вилазить!

Польща. Дуже подібна на нашу
рідну Іспанію... Тойже нарід, тойже
темперамент... Але є і різниці. У
нас кохаються в биках, а там в пол-
ковниках... Бої з ними одна з улюб-
лених народних польських розваг.
Та от ще а диктатором не тес... Наш
Рівера все просив, щоб відпустили

6. Дебет. Кредит. Сальдо — нуль.
 Всі ці річі гірше куль
 забитий ними в мент
 фінансовий референт.
 Гем торкнись ідеологій,
 Реалізму, тавтологій...
 Був в штанах Сократ — чи без?
 Референт знова воскрес.

Бо дасть раду й на «сільниці»
 Але тільки не в скарбниці.

7. Це велика вже фігура
 Військова референтура.
 Ранг високий пакінсь,
 А до того ще і «спец»
 Перед нею змовкнуть музи...
 «Консервуються» союзи
 Військового «елементу»
 Без наказів того центру

А накази ті, на жаль,
 Без видатків і «павшаль».

8. І з мецената вдовіллям,
 Одурманений похміллям
 Всяких плянів фантастичних
 Комерційно — сатиричних
 Референт ав'язку. З тугою
 Клопочеться женитьбою:
 «Коб так, дума, гроші взяти
 В «підприємство» ОУН дати

Повний завжди доброї віри
 Хоч в кишенях самі... діри.

ного на відпочинок, а в Польщі навпаки — Пільсудського цілий час просять, але ви невтомний... Хіба попросять «як слід».

Румунія продовжує грати дванадцятку скрипки в європейському концерті і зебрачити, в вільний від політичних концертів час, по дворах... Але й це вже погано йде. На пристойні двори не пускають — бо за свою гру аванс на 50 років взяла, а на малих вивідо вкврала. От і доводиться бідолашній за 100 кілометрів і Будапешт, і Софію, і Відень, і Берлін обходити...

Залишилася ще одна надія — Варшава. — «Влягну музику» дуже цінять і сама коліса «концертувала»...

СССР. Буде новий світ... Важання є цю будівлю в п'ять років закінчити, але щось не те... чи інженери погані, чи ґрунт несприятливий, чи матеріял гнилий — ціла будівля правий або лівий ухил робить... Головний будівничий Сталін тепер вже до нового рецепту подумався — власним лобом стіну підперти. Хто зна чи вийде що з того — бо хоч він на Кавказі й з баранами мірявся, але і будиночок не малий та з дуже вже різноманітного матеріялу складений... Побожуються, що завалиться! Вже перші признаки можна бачити...
Лекоста.

Сталін: не поспішайте та не поспішайте... Двіста тон друкуємо, для всіх «хватит».

В нього звіти є прекрасні,
 Всяких новин томи рясні:
 Як то славний Чоб-От-Арів
 Утік аж до татарів
 Служить вірно хотів Кремлю
 Запровадив рідну землю;
 Як то Гала-хан еседецький —
 Вибиравсь у край турецький,
 (Шіби закордонних справ він паша)
 А це все... мільяна каша.

Словом його «речі» красні,
 Тільки трохи передчасні.

— о —

Демократ.

— «Як то, ваша жінка має двох коханців, а Ви це так легко терпите?!»

— «Що маю робити, наколи я в меншості?»

— — — — —

В Англії.

— «Тепер коли у нас робітничка влада та робітничий кабінет міністрів, напевно зменшиться кількість безробітних».

— «Зрозуміло... на кількість членів цього кабінету».

Тяжка умова.

До одного з американських мільярдерів у Нью-Йорку заявився большевицький «торгпред» і почав наставляти американця, щоб вклав гроші в радянську промисловість.

— «У нас, каже «торгпред», всі багатства: як золото, мідь, вугілля, нафта, дорогоцінна руда, — є під землею».

— «Розумію, відповіда мільярдер, це все під землею — а що маєте на землі?»

— «Наш уряд народних комісарів».

— «Ну так доки не буде навпаки, відстанете від мене ні цента».

— «Чули певно про скандал? Хтось Андрюшу нам вже вкрав?»
 — «Ну Андрюша не загине. Той розглянеться та кине!»

Тарас Бульба.

(Оповідання не-Гоголя).

От і до чехів дібрався... Зпочатку до Подєбрад зайшов, бо у Варшаві казали, що там наших козаків багато буде, — всі знову бурсаками стали.

Иду я собі по Подєбрадах та пригадую, як тяжко було зза кордону до чехів перебратися. «От, кажу собі, шкода, що Янкеля свого не знайшов у Варшаві... Той би дав раду з тими всіма митницями прожогом... А глянув... назустріч Янкель іде. Тільки пізнати тяжко, бо великим паном зробився. Я назустріч. «Янкель, кажу, та ти хриstopродавець і пізнавати мене не хочеш... Забув, що як козаки вашому братові хрещення робили, то я тебе нанасіння залишив? А він — «вибачте, пане добродію, я не Янкель... Тата мій дійсно Янкелем був і на Січі ріжними витребеньками торгував, але я... я, пане добродію, торгівлею не займаюся, а торговельну політику вашим полковникам викладаю, бо професором Академії состою... Надувся і пішов... Не зачінай жида, бо велики огида — подумав я тай пішов далі свого Остапа шукати...»

Богато я в тих Подєбрадах козаків бачив; але Остапа поміж них немає — тай ті козаки пішли тепер погані, горілку лише по першому пити, тим чеським пивом наливаються замість всякої такої військової штуkenції бурсацькими виравами займаються... за бабами пропадають, зовсім ляхами стали. Пілюнув я тай пішов на Прагу...

Питаю земляків, чи Микиту-Остапа не знають. «Це, кажуть, до Громкому йдіте, там він всіма справами керує». Що це за Громком? питаю, може полк який гарматний буде? «Ні, кажуть, канцелярія, де нашого брата реєструють та чехам передають». Ну, думаю, мого Остапа там не буде — не став би він реєстрових козаків розплоджувати, бо вільний запоріжець. Приходжу, дивлюсь — ніби і Остап, і не Остап. Вуса козацькі, вигляд вояничий, але пузо, немов, у польського пана... «Здоров бувай, синку», кажу. «Здоров бувай, батько», — відповідає. Почоломкалися ми, та я і давай розпитувати, як до чехів дістався, де казаків своїх всіх подів, чому Миткою тепер називається? «Микиткою», каже, мене батьки окрестили, до чехів прийшов, бо вільну політику робити тут можна, а що, мов, до козаків моїх — то багато їх було, але, як чехи гроші давати перестали, всі в націона-

лістів, монархістів, директорівців обернулися, зрадили віру отамансько-соціалістичну... Але, каже, це дурниця. Гроші добуду — нові козаки будуть, бо всі люди у нас татарами поробилися — хто платить, для того і на війну йдуть... Добре, кажу, синку... Хоч ти Микита, але пробачиш старому, що тебе так називає. Але якуж політику ти тутечки робиш... Чи військо на Варшаву, чи на Москву збираєш, чи з турками або татарвою битися будеш?

«Ні, каже, битьку, замість війни, з москалями спілку закладаю. Щоб всі на сході пароди мирно та спокійно жили, соціалістичний хліб їли та нас, своїх хлібодавців, слухалися... «Так ось ти який! кажу... Це мабуть і гаразд булоб, наколиб москалі та ляхи нас слухали... Але чи ми не покоштували вже людських та московських союзів?... досі ребрами вилазять... Пілюнув я і пішов далі, свого Остапа шукати. Ходжу вже довго, а його й сліду немає. Люде добрі скажіть — де маю його шукати?»

— о —

Від власних кореспондентів.

Париж. Пропав російський генерал Кутєнов. Всі твердять, що в справу є замішаний Чоботарів, як великий «спец» по «ліквідації генералів».

Берлін. Зїзд власників похоронних бюро постановив висловити Комітерну подяку за сталє постачання їм праці. Демонстрації 1-го лютого скінчилися згідно імперського розкладу — забито лише 10 комуністів і трьох поліцаїв.

Мадрид. Прімо де Рівєра нарешті зробив собі відпочинок і пішов слати. Диктаторській безсонниці допомогла невеличка «доза» генеральської революції.

Париж. Парижський відпоручник УНР заявив кореспондентові «Осліте», що генерала Кутєнова вкрали націоналісти під керуванням Сціборського, котрий для цієї цілі виїхав був до Парижа.

Варшава. Відбулася чергове засідання ради укр. міністрів. Порядок дня — розподіл чергової польської субвенції.

Прага. Міністр зак. справ (як ходять чутки) директорії Г. А. Лаган був прийнятий перським міністром Роз-Ваз Алі.

На аудієнції йшла мова про нові «солени анекдоти».

— о —

— 6 —

Гаага.

(Від власного кореспондента).

Нерви всім зіснула Гаага. Мадяр «плян» саботував, За кншєнь трималась Прага і Білград протестував...

Не зірвав там ледве пакт
Внертний німець — доктор Шахт.

Плян так гарно уложили
Спритні експерти Антанти:
Щоб за все, що не набили
Заплатили комбатанти.

За маїстри, за начиння,
За пєсієне насіння...

Чехи — ті за самостійність,
За Варшаву — той поляк,
Серби — вірність та постійність,
За кастрацію — відняк...

Ще — румуни за «відвагу»,
А латвійці так... за Гаагу.

Ну а гроші всі до франку,
(Предбачив експертів плян),
Пєстунують всі до Банку —
Там де вноситься Монблян,

Відсіляк вони, як центи,
До Нью-Йорку на проценти...

Нерви всім пєсувала Гаага,
Мадяр плян саботував,
За кншєнь трималась Прага,
Павіть Рим протестував,

Не зірвав там ледве пакт
Внертний німець д-р Шахт.

Не булоб кінци сензацій,
Не бувби прийнятий плян
Рєпарацій та санацій
Не злився би там ПАН.

Не Пан Біг... Не Люцифер —
Вашингтонський «кредитер»...

Балт.

— о —

Льондонська конференція.

(Від власного кореспондента).

Там на зїзді тім в Лондоні
Співи всі в мінорнім тоні.
Марсу гимни грає ліра —
Гірко плаче Ангел Мира...

Там Бріян — герой Антанти —
Проявляв свої таланти
Твердив: «деб я мав охоту
Розброїти свою фльоту,

Коли німці вже в поході,
А Совіти, там на Сході,
Всупереч Кельога праву
Цілять просто на Варшаву».

«Коли дуче Мусоліні
Ніцу хоче ще до нині.
Ні — не маю я охоти
На розброювання фльоти».

Мекдональд глядить з журбою
На сусідів: між собою
Там макака й дядько Сам
Бьють взаємно по вусам,

І твердять при тім трівожно:
«Щож? розброїтиса можна —
Але в пропорції якій...
Ось де пактик той слизький»...

Мекдональд в журливих нотках
Хоче пакт о «підвод-лодках»:
«Непридатні, мов, воли
Для сучасної війни».
Він кінчає свій дредноут...

Так міністри ці культурні
Миру питання рiшають,
І пошити себе в дурні
Всі взаємно поспішають.

Чорноморець.

— о —

Розвага.

«В тій посуді, мої панове, є попіл княгині».

«Ради Бога... Скількиж тютюну скурила вона в своєму житті?»...

Два бажання.

«Як що ти моглаб мати два бажання, то які вони були?»...

«Мушцуну»...

«А друге?»...

«Друге своє бажання я заховалаб до часу, поки не пізналаб мушцини»...

В театрі.

Вона: «Це нестерпиме, як той влізливець зі мною фліртує»...

Він: «Хто саме?»...

Вона: «Оцей елегантний мушчина, в другому ряді за нами»...

В школі.

«Іжа є для людського організму опалом»... «Що хочеш, Миколо?»...

«Я, пане вчителю, хочу винести попіл»...

На масковому балі.

Торговець мяса Харлампович хоче також де-що розважитися. Позичає фантазійний іспанський костюм, в якому виглядає як емеритованій баритон з провінції, що зараз має виступити на сцені в ролі Ескамі-

ля*). Поява його на масковому балі робить таке вражіння, на одну інтелігентну маску: «Шляхотний Тореро. Скількиж биків убив ти вже?»...

Харлампович збентежений: «Скажіть, будь ласка, звідкіля Ви знаєте, що я торговець мясом?»...

Недорозуміння.

Суддя: Значить, ваш чоловік був вас часто? Чи здуцався він над вами в афекті?

Вона: «Ні, високий суде, деколи в пральні, деколи в кухні а деколи в погребі».

В добрих руках:

«Любий мій, не забудеш в часі мові відсутности доливати цвітів?»

«Не турбуйся, — яж гаразд знаю, що значить сирага».

Маляр до післанця:

«Коли нестимете образ на виставку, то будьте — ради Бога обережні — барви ще зовсім свіжі».

«Ох, це нічого не шкодить — я маю старий одяг».

Спорт:

Спортивий ентузіаст приходить з добрим опіаненням на гринце, на якому в повному розгарі йде гра копаного мяча.

«Який дотеперішній вислід?» — питає він.

«Нуля до нуля».

«Богу дякувати, значить, я ще не дуже опізнився, бо гра щойно зачалася».

В школі:

«Іжа є ріжниця між обережністю а трусливістю?»

«Коли я боюся, то це обережність, коли хто інший, то це трусливість».

Питає малий Івась матери: «Матусю, чи ангели мають сорочки?»

— ???

«Це якось чув я з татової кімнати — як Ти була в місті: — Ангеле, скинь також сорочку!»

*) Героя, що представляє торедора, іспанського борця з биками.

Поступ.

Панночка виїшла заміж за техніка. За три місяці мала вже дитя. — «Але те прийшло якось завшидко». — «Завшидко?» При сучаснім поступі техніки!»

Не Гаага.

В каварні грали в карти. Старий Осип пропонує: «Дайте собі хлопці лише по пиві. Хто виграв — той заплатить!» — Що то на Вас напало Осине? тут не Гаага!»

Готельова загадка.

Портієр готелю побачив за дверми кімнати дві пари чобіт. — «Тепер вже й не знаю... Чи там два вояки, чи вояк та панночка, а може... дві панночки».

Усе по наказу.

Чекали затміння сонця. Сотник наказав бунчужному, щоб він зібрав на 1 годину сотню на муштровій площі, де він, сотник, буде оповідати про причини затміння. Вояки мусять бути одягнуті в похідну уніформу. Коли булоб зимно — надягнути «шинелі».

Бунчужний скликав сотню і оголосив наказ. — «З наказу пана сотника відбудеться сьогодні о 1-й годі затміння сонця на муштровій площі в похідній уніформі. Коли буде зимно воно мусять бути в шинелях. Розійдись!»

Що є кохання?

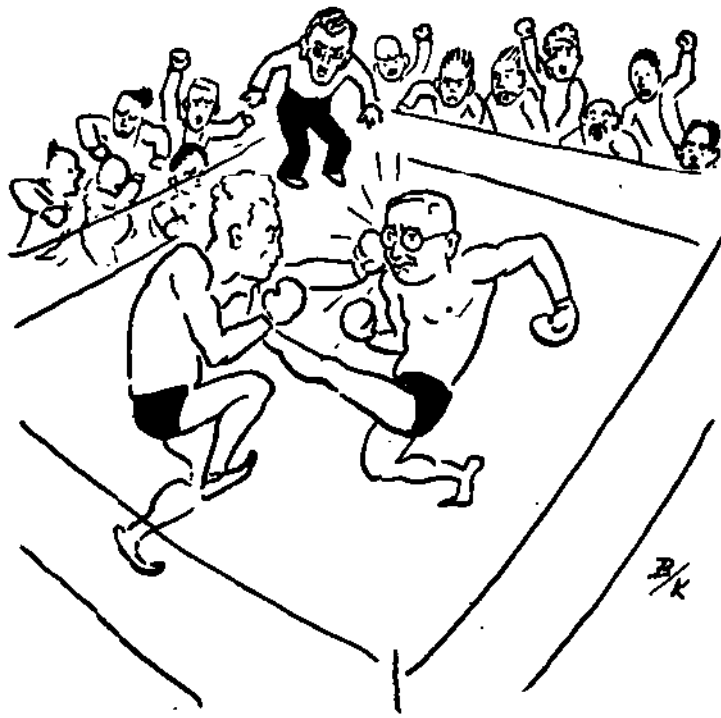
Редакція «Рспяж» перевела відповідну анкету і дістала наступні відповіді:

Поет:

Кохання — місяця тремтіння,
Кохання — співи соловія,
Кохання — це небес хотіння,
Кохання — вічні «ти» тай «я»...

Філософ:

Ідеологічне обарвлення
Потріб фізичних.
Йнище нижчої категорії.

Боксерські змагання.

Між П. Ленським (клуб Проводистів) а П. Алієвим (клуб удинятих).
Суддя: Д. Ощов.

— Гм, троха заботато. Та-хай-там можеш собі їх задержати.

В школі.

Учитель питає ученика: З чого роблять ковбасу?

Ученик мовчить.

Учитель: Твій батько різник і Ти не знаєш?

Ученик: Та знаю..., але як скажу з чого, батько поб'є мене.

Питання.

— Я вже все знаю. Ти обманувала мене з усіма моїми приятелями.

— Або чужий бувби Тобі миліший?

В суді.

Суддя: Чому Ви побили того чоловіка?

Обвинувачений: Я питався його про напрям дороги а він не відповідав. Вкінці я знетерпеливлений вдарив його.

Суддя: Алеж він глухо-німий.

Обвинувачений: То чому відразу цього не сказав!

Поступ.

До революції пагони і махорка. За революції міністр і самогонка. По революції письменник, директор, професор, ректор, доктор... пільзенське і веррова, комірцець і краватка, пальто і англійська латка, цигаро і шампанська фляшка.

До війни швачка, боса і брудна запаска. За війни сестриця, білий плащ і пухкі лиця. За комуні дипломатка, револьвер, зізда і лякові чоботятка.

Економіст:

Причина криз економічних, Згідно Мальтуса теорії.

Математик:

Пропорція арифметична, почиваючи від двох...

Лікар:

Пропасниця психічна... Мікроби знайшов Кох.

Воєк:

Це — атака на слабкий відтинок. Після — веселий відпочинок.

Жінка:

Було з поковвіку: Видатки для чоловіка, Коханого «старого» — Пестощі — це для другого...

Чоловік:

Жінок винахід чудовий — Коли хочуть мати капелюх новий.

Стара панна:

Кохання — це мужська омана. Над духом влада тіла. І не будь я так погана Тогоб я також... хотіла.

Лжк.

Термінологія.

Коли держава ошукує державу це — *дипльоматія*; коли політик політика, — *політика*; коли генерал генерала, — *стратегія*; коли купець купця, — *комерція*; коли соціаліст соціаліста, — *соціалтезніка*, а коли проста людина людину, це — *злодійство*.

Диво.

Грицько: Наша канарейка пропала. Дивна річ, ще коли перед тим, як я почав чистити її виссавачем пороку, то вона була в клітці.

— Чому сардинкам стинають голови?

— То Ти такої дурниці не знаєш? Щоби змістилися в бляшанці.

Іспит.

Професор: А тепер кандидат скаже мені, в якій злуці найскорше ропускається золото?

К а н д и д а т: У подружній.

Щедрість.

— В ночі снилося мені вуйку, що Ви подарували мені 1000 доларів.

Решах виходять два рази вмісяць. Передплата вносять: В ЧСР: піврічно — 32 Кб, чвертьрічно — 17 Кб, поодиноке число — 3 Кб. На Західних Землях і в Польщі: піврічно — 8 ал. п., чвертьрічно — 4.50 ал. п., поодиноке число — 0.80 ал. п. В Німеччині: піврічно — 4 мр., чвертьрічно — 2.20 мр., поодиноке число — 40 пфеніків. В Австрії: піврічно — 6.50 шіл., чвертьрічно — 3.50 шіл., поодиноке число — 80 гроши. Краї Латинської Унії: піврічно — 25 фр., чвертьрічно — 14 фр., поодиноке число — 2.50 фр. В Югославії: піврічно — 80 дін., чвертьрічно — 35 дін., поодиноке число 4 дін. В Болгарії: піврічно — 130 лев., чвертьрічно — 70 лев., поодиноке число — 15 лев. Інші краї: піврічно — 1 дол., чвертьрічно — 0.60 дол., поодиноке число — 10 ам. центів.

Vydavateľ: Dr. Deměuk Dmytro, Praha XII., Lucemburská, 30, č. d. 18. Poštovní adresa: Replach, Praha XII., poštovní schránka č. 39. Odpovědný redaktor: Dr. Nyžankovský Stepan. Novinová sazba povolena řed. p. a. t. č. 36464-VII-1930. — Druкарня «Legigrafie», Vřitovice, Šámová č. 666.